

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Mgr. Ing. L. V.**, proti žalované: **Jihočeská univerzita**, se sídlem Branišovská 31a, České Budějovice, zastoupené JUDr. Jaroslavem Svejkovským, advokátem, se sídlem Kamenická 1, Plzeň, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 2. 2013, č. j. 10 A 126/2012 - 45, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Návrh žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 2. 2013, č. j. 10 A 126/2012 - 45, **se zamítá.**

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem č. j. 10 A 126/2012 - 45 ze dne 20. 2. 2013 vyhověl žalobě a uložil žalované povinnost rozhodnout o odvolání žalobce ze dne 25. 1. 2010 proti rozhodnutí děkana Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích ze dne 7. 12. 2009, č. j. 04/1359/09, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

[2] Proti tomuto rozsudku podala žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, v níž požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tento návrh stěžovatelka blížeji neodůvodnila.

[3] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil podáním ze dne 28. 4. 2013, v němž uvedl, že žalovaná svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti blížeji neodůvodnila a nedoložila splnění zákonných předpokladů pro vyhovění tomuto návrhu, jak žalobce dovozoval z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu.

[4] Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

[6] Ve smyslu právě uvedeného tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatelka (zde žalovaná). Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatelka dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatelku vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 – 74, všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Uvedené požadavky stěžovatelka v posuzovaném případě nesplnila. V návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jakékoli bližší odůvodnění neuvedla. Z tohoto důvodu není naplněna jedna ze dvou kumulativních podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. v podobě tvrzení a prokázání vzniku nepoměrně větší újmy pro stěžovatelku, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zdejší soud se proto již druhou podmínkou nezabýval.

[7] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě stěžovatelky nejsou podmínky obsažené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny.

[8] Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2013

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu